Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** ►**M1** **RÅDETS DIREKTIV**

af 19. december 1977

om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for områderne direkte skatter og merværdiafgift

(77/799/EØF) ◄

(EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 79/1070/EØF af 6. december 1979 om ændring af 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter	L 331	8	27.12.1979

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 346 af 2.12.1981, s. 24 (79)

▼B
▼M1

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1977

om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for områderne direkte skatter og merværdiafgift

(77/799/EØF)

▼B

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Skattesvig og skatteunddragelse, der rækker ud over medlemsstaternes grænser, fører til budgetmæssige tab og til krænkelse af princippet om skattemæssig retfærdighed og kan fremkalde fordrejning af kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene; herved påvirkes det fælles markeds funktion;

Rådet vedtog af disse grunde den 10. februar 1975 en resolution om de foranstaltninger, der skal træffes af Fællesskabet med henblik på bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse af international karakter ([3]);

i betragtning af dette problems internationale karakter er nationale foranstaltninger, hvis virkninger ikke rækker ud over statsgrænserne, utilstrækkelige, og samarbejdet mellem myndighederne på grundlag af bilaterale aftaler er ligeledes ude af stand til at imødegå de nye former for skatteunddragelse og skattesvig, som i stadig højere grad antager multinational karakter;

samarbejdet mellem skattemyndighederne inden for Fællesskabet bør derfor styrkes i overensstemmelse med fælles regler og principper;

medlemsstaterne bør efter anmodning udveksle oplysninger om enkeltsager, og den stat, der anmodes herom, skal foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger;

medlemsstaterne bør også uopfordret udveksle alle oplysninger, der skønnes nødvendige for en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat, i særdeleshed i tilfælde af fiktiv overførsel af overskud mellem virksomheder i forskellige medlemsstater, eller hvor der med henblik på opnåelse af skattefordele foregår sådanne transaktioner mellem virksomheder i to medlemsstater via en tredje stat, eller hvor der af en eller anden grund er foretaget eller kan foretages skatteunddragelse;

det er vigtigt at tillade, at repræsentanter for en medlemsstats skattemyndigheder kan opholde sig på en anden medlemsstats territorium, når disse to stater ønsker det;

der bør skabes sikkerhed for, at oplysninger, der videregives som led i et sådant samarbejde, ikke meddeles uvedkommende personer, således at borgernes og virksomhedernes grundlæggende rettigheder overholdes; medmindre der gives bemyndigelse fra den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, er det derfor nødvendigt, at de medlemsstater, som modtager disse oplysninger, kun anvender dem til skattemæssige formål eller med henblik på at lette retsforfølgning af personer, som ikke overholder skattelovgivningen i disse stater; den må ligeledes

([1]) EFT nr. C 293 af 13. 12. 1976, s. 34.
([2]) EFT nr. C 56 af 7. 3. 1977, s. 66.
([3]) EFT nr. C 35 af 14. 2. 1975, s. 1.

▼B

give disse oplysninger samme grad af fortrolighed, som de havde i den stat, de hidrører fra, hvis denne kræver det;

der bør gives medlemsstaterne ret til at afslå at foretage efterforskning eller at videregive oplysninger, når lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som anmodes om at fremskaffe oplysningerne, ikke tillader dens egne skattemyndigheder hverken at udføre disse undersøgelser, at fremskaffe eller at anvende disse oplysninger til egne formål, eller når denne videregivelse vil være i modstrid med almene interesser eller fører til udbredelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel fremstillingsmetode eller endelig, når den medlemsstat, for hvilken oplysningerne er bestemt, af faktiske eller af retslige årsager ikke er i stand til at foretage en tilsvarende videregivelse af oplysninger;

et samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er nødvendigt med henblik på en løbende undersøgelse af samarbejdsprocedurer og erfaringsudveksling på de pågældende områder, navnlig med hensyn til fiktiv overførsel af overskud inden for grupper af virksomheder, for at forbedre disse procedurer og udarbejde hensigtsmæssige fællesskabsbestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

▼M1

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler, i overensstemmelse med dette direktiv, alle oplysninger, der gør det muligt for dem at foretage en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat samt af mervædiafgift.

▼B

2. Som indkomst- og formueskatter anses, uanset opkrævningsmetoden, alle skatter, der pålignes på grundlag af hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. På nuværende tidspunkt er de i stk. 2 omhandlede skatter især følgende:

i Belgien:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting,

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting,

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting,

Impôt des non-résidents/Belasting der nist-verblijfhouders;

i Danmark:

Indkomstskat til staten,

Selskabsskat,

Den kommunale indkomstskat,

Den amtskommunale indkomstskat,

Folkepensionsbidrag,

Sømandsskat,

Den særlige indkomstskat,

Kirkeskat,

Formueskat til staten,

Bidrag til dagpengefonden;

i Tyskland:

Einkommensteuer,

Körperschaftsteuer,

▼B

Vermögensteuer,

Gewerbesteuer,

Grundsteuer;

i Frankrig:

Impôt sur le revenu,

Impôt sur les sociétés,

Taxe professionelle,

Taxe foncière sur les propriétés bâties,

Taxe foncière sur les propriétés non bâties;

i Irland:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Wealth tax;

i Italien:

Imposta sul reddito delle persone fisiche,

Imposta sul reddito delle persone giuridiche,

Imposta locale sui reddtoi;

i Luxembourg:

Impot sur le revenu des personnes physiques,

Impôt sur le revenu des collectivités,

Impôt commercial communal,

Impot sur la fortune,

Impôt foncier;

i Nederlandene:

Inkomstenbelasting,

Vennootschapsbelasting,

Vermogensbelasting;

i Det forenede Kongerige:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Petroleum revenue tax,

Development land tax;

▼A1

i Grækenland:

▼C1

Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,

▼A1

Φόρος ακινήτου περιουσίας;

▼A2

i Spanien:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas,

Impuesto sobre Sociedades,

Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas;

i Portugal:

Contribuição predial,

Imposto sobre a indústria agrícola,

Contribuição industrial,

▼A2

Imposto de capitais,

Imposto profissional,

Imposto complementar,

Imposto de mais-valias,

Imposto sobre o rendimento do petróleo,

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes.

▼B

4. Stk. 1 finder også anvendelse på alle skatter af samme eller lignende art, som i fremtiden vil kunne blive opkrævet i tillæg til eller i stedet for de i stk. 3 omhandlede skatter. Medlemsstaternes kompetente myndigheder giver hinanden og Kommissionen meddelelse om tidspunktet for disse skatters ikrafttræden.

5. Udtrykket »kompetent myndighed« betegner:

i Belgien:

De minister van financiën eller en befuldmægtiget stedfortræder/Le ministre des finances eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Danmark:

Ministeren for skatter og afgifter eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Tyskland:

Der Bundesminister der Finanzen eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Frankrig:

Le ministre de l'économie et des finances eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Irland:

The Revenue Commissioners eller en befuldmægtiget stedfortræder;

Italien:

Il Ministro per le finanze eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Luxembourg:

Le ministre des finances eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Nederlandene:

De minister van financiën eller en befuldmægtiget stedfortræder;

▼M1

i Det forenede Kongerige:

The Commissioners of Customs and Excise eller en befuldmægtiget stedfortræder med hensyn til oplysninger, der alene drejer sig om merværdiafgift,

The Commissioners of Inland Revenue eller en befuldmægtiget stedfortræder med hensyn til alle andre oplysninger;

▼A1

i Grækenland:

Ο Υπουργός Οικονομικών ή ο υπ' αυτού οριζόμενος εκπρόσωπος;

▼A2

i Spanien:

El Ministro de Economía y Hacienda eller en befuldmægtiget stedfortræder;

i Portugal:

O Ministro das Finanças e do Plano eller en befuldmægtiget stedfortræder.

▼B

Artikel 2

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode en anden medlemsstats kompetente myndighed om at meddele de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger vedrørende enkeltsager. Den kompetente myndighed i den stat, til hvilken anmodningen er rettet, er ikke forpligtet til at efterkomme denne anmodning, hvis det viser sig, at den kompetente myndighed i den stat, der har fremsat anmodningen, ikke har udtømt sine egne sædvanlige oplysningsmuligheder, som den efter omstændighederne kunne have udnyttet for at fremskaffe de ønskede oplysninger uden risiko for ikke at opnå det tilstræbte resultat.

2. Med henblik på meddelelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger lader den kompetente myndighed i den stat, der er anmodet om oplysningerne, foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger, for så vidt det skønnes påkrævet.

Artikel 3

Automatisk udveksling af oplysninger

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler uden forudgående anmodning regelmæssigt de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger for så vidt angår grupper af tilfælde, som de fastsætter i overensstemmelse med den i artikel 9 omhandlede konsultationsprocedure.

Artikel 4

Uopfordret udveksling af oplysninger

1. Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed meddeler, uden forudgående anmodning, de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger, som den har kendskab til, til den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende tilfælde:

a) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en unormal skattenedsættelse eller skattefritagelse i den anden medlemsstat;

b) en skattepligtig opnår i én medlemsstat en skattenedsættelse eller skattefritagelse, der skulle medføre skatteforhøjelse eller beskatning i den anden medlemsstat;

c) forretninger mellem en skattepligtig i én medlemsstat og en skattepligtig i en anden medlemsstat, i forbindelse med hvilke der indgår et fast driftssted for disse eller en eller flere tredjemænd i et eller flere andre lande, vil kunne indebære, at der opnås en skattebesparelse i en af disse medlemsstater eller i dem begge;

d) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en skattebesparelse som følge af fiktive interne overførsler af overskud inden for grupper af virksomheder;

e) når der i en medlemsstat som følge af oplysninger, der er meddelt af den kompetente myndighed i den anden medlemsstat, indsamles oplysninger, som kan anvedes ved skatteansættelsen i denne anden medlemsstat.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan i henhold til den i artikel 9 fastsatte konsultationsprocedure udvide den i stk. 1 fastsatte udveksling af oplysninger til andre end de deri omhandlede tilfælde.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan i ethvert andet tilfælde uden forudgående anmodning meddele hinanden de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 5

Frist for videresendelse

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er blevet anmodet om at fremskaffe oplysninger i henhold til de foregående artikler, vide-

▼B

regiver disse så hurtigt som muligt. Hvis fremskaffelsen af disse oplysninger støder mod forhindringer eller afvises, skal nævnte kompetente myndighed omgående give meddelelse herom til den myndighed, der har fremsat anmodning om oplysningerne, idet den angiver forhindringernes art eller årsagerne til afvisningen.

Artikel 6

Samarbejde med repræsentanter fra den stat, som oplysningerne er bestemt for

Ved anvendelse af foranstående bestemmelser kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, og den kompetente myndighed i den stat, som oplysningerne er bestemt for, i henhold til den i artikel 9 omhandlede konsultationsprocedure aftale at give tilladelse til, at repræsentanter for skattemyndighederne i sidstnævnte stat opholder sig i den anden stat. Gennemførelsesbestemmelserne til denne bestemmelse fastlægges i overensstemmelse med samme procedure.

Artikel 7

Bestemmelser vedrørende tavshedspligt

1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til i medfør af dette direktiv, skal hemmeligholdes i den pågældende stat på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til denne stats nationale lovgivning.

Under alle omstændigheder må sådanne oplysninger:

— kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med skatteligningen eller den administrative kontrol hermed;

— endvidere kun bringes frem ved en retslig procedure, en strafferetlig procedure eller en procedure, der medfører anvendelse af administrative sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med skatteligningen eller kontrollen hermed, og kun over for personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; disse oplysninger kan dog refereres under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette;

— i intet tilfælde anvendes til andet end skattemæssige formål eller med henblik på en retslig procedure, en strafferetlig procedure eller en procedure, der medfører anvendelse af administrative sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med skatteligningen eller kontrollen hermed.

2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat, hvis lovgivning eller administrative praksis for så vidt angår indenlandske spørgsmål fastsætter snævrere grænser end dette stykke, til at fremskaffe oplysninger, hvis ikke den stat, oplysningerne er bestemt for, forpligter sig til at overholde disse snævrere grænser.

3. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, tillade, at de pågældende oplysninger anvendes til andre formål i den stat, oplysningerne er bestemt for, når en sådan anvendelse i henhold til den førstnævnte stats egen lovgivning er mulig, for så vidt angår samme formål og under samme omstændigheder.

4. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat skønner, at de oplysninger, som den har modtaget fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kan være til nytte for den kompetente myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne tredje medlemsstats kompetente myndighed efter aftale med den kompetente myndighed, som har fremskaffet dem.

▼B

Artikel 8

Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger

1. Dette direktiv forpligter ikke til at foranstalte undersøgelser eller videregive oplysninger, såfremt den stat, der skal afgive oplysningerne, i henhold til egen lovgivning eller administrativ praksis er forhindret i at udføre disse undersøgelser eller i at fremskaffe eller anvende disse oplysninger til egne formål.

2. Videregivelse af oplysninger kan nægtes, såfremt en sådan meddelelse vil indebære udbredelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en kommerciel fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis udbredelse ville stride mod almene interesser.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den stat, oplysningerne er bestemt for, af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

Artikel 9

Konsultationer

1. Med henblik påanvendelsen af dette direktiv finder der konsultationer sted, i givet fald i et udvalg, mellem:

— de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater efter anmodning fra den ene af disse medlemsstater, når der er tale om bilaterale spørgsmål;

— alle medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen på Kommissionens eller en af de pågældende myndigheders anmodning, når der ikke udelukkende er tale om bilaterale spørgsmål.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan kontakte hinanden direkte. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indbyrdes træffe aftale om, at nogle af dem udpegede myndigheder tager direkte kontakt med hinanden i særlige tilfælde eller i bestemte grupper af tilfælde.

3. Når de kompetente myndigheder træffer aftale om bilaterale spørgsmål, som omfattes af dette direktiv, bortset fra afgørelser i særlige tilfælde, underretter de snarest muligt Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente, myndigheder.

Artikel 10

Udveksling af erfaringer

Medlemsstaterne følger sammen med Kommissionen til stadighed det samarbejde, der finder sted i henhold til dette direktiv, og udveksler alle de erfaringer, de har gjort, særlig med hensyn til interne afregningspriser inden for gruppen af virksomheder, for at forbedre samarbejdet og i givet fald udarbejde bestemmelser for de pågældende områder.

Artikel 11

Anvendelse af videregående bestemmelser for bistand

Udførelsen af videregående forpligtelser til at udveksle oplysninger på grundlag af andre retsakter berøres ikke af foranstående bestemmelser.

Artikel 12

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1979 og underretter straks Kommissionen herom.

▼B

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de senere vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.